

VALENCIÀ - ESTELLÉS

Estellés empra sempre una mètrica concreta: versos alexandrins (12 síl·labes amb cesura en la sisena) sense rima, però seguint amb les pautes sil·làbiques (versos blancs), atés que els considera els més cultes per ser utilitzat pels grans autors de la literatura universal. A més, Estellés es sent un més dels Valencians, i per tant narra el patiment i les vivències dels Valencians a la postguerra, al sentir-se la "veu del poble", fet que es convertirà en el seu "leit motiv" a altres poemes. Cal destacar l'ús de toponímia valenciana, elements de la realitat, exclamacions retòriques, col·loquialisme, i canvi de dèxi.

Un entre tants (ora pro nobis):

- **Tema:** Assumpció del jo poètic, de la seua pertinença a una col·lectivitat.

Estellés descriu el poema des-del poble, no per al poble com altres autors realistes. Ell pertany al carrer, i per tant es "un entre tants" que pateixen els horrors de la guerra i la represió.

- **Mètrica:** 21 versos alternant en decasíl·labs amb cesura a la quarta, i amb tetrasíl·labs.
- **Figures retòriques:** Abús de repetició (vertebrar i construir el poema) | Anàfora | Paral·lelisme | Asíndeton (trencar la lògica expressiva, destacar els versos i agilitar la dicció)

No escric èglogues:

- **Tema:** El record (to evocador) de la sensualitat d'una jove i el desig que li provocava.

Estellés identifica el passat amb la felicitat (real o inventada), i el que queda al present és un record, per que el present no és tan joios, i no troba allò que anela (guerra). Confessa la intensitat i la tendresa de les seues vivències en la memòria.

- **Mètrica:** 45 versos de mètrica característica
- **Figures retòriques:** To evocador (sentiment feliç del passat, to hiperbòlic, to elogiós) | To col·loquial | Contundència (mots complexos) | Toponímia valenciana

Els amants:

- **Tema:** L'amor apassionat i salvatge que perviu en el temps.

Estellés mostra un missatge directe i vitalista, de dos amants que ja no poden amar-se feroçment per la seua edat, no obstant, de vegades torna el rampell amorós i tornen a l'èxtasi. L'amor educat, romàntic i protocol·lari no és per a ells.

- **Mètrica:** 25 versos de mètrica característica
- **Figures retòriques:** Empra el seu dialecte per apropar-se a la veu del poble. Hipèrbole | Hipèrbaton | Paral·lelismes | Metàfores

L'Estampeta:

- **Tema:** La duresa de la vida de la postguerra, especialment per als vençuts i els més vulnerables.

Estellés elabora un quadre, una "estampeta", que representa la postguerra valenciana, adoptant la forma de cròniques que relaten els sofriments tant particulars com col·lectius.

- **Mètrica:** 37 versos de mètrica característica
- **Figures retòriques:** Llenguatge sense floritura, propi del carrer, amb mots antipoètics que reflecteixen una realitat cruel, bruta i desventurada. Combina aquesta falta de floritura amb una mètrica culta i recursos expressius solemnes i expressius. Per voler ser una crònica, empra un registre particular, amb toponímia valenciana i elements de la realitat.

Abunden les repeticions (vertebren el poema i actuen com mots clau), la combinació d'anàfores i paral·lelismes (destaquen elements que li preocupen), i metàfores que amaguen les referències sexuals.